

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljike in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemam, za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na župniških šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrtih stopnje petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celevški cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa". Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v "Národní tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

Rusija in Avstrija.

Na Dunaji 28. okt. [Izv. dop.]

Iz prav zanesljivega in izrednega vira sem zvedel sledeče o potovanji cesarjevem in nadvojvoda Albrehta v Rusijo.

Ko je naš cesar potoval v Petrograd, bil je to res samo čin dvorske kurtuazije in nič več. Zavoljo tega se v Peterburgu nij nič o politiki govorilo, posebno pa o avstrijskih Slovanih nič.

Drugače pak je bilo potem, ko je prišel nadvojvoda Albreht v Petrograd in je sam začel govoriti o zvezi Avstrije z Rusijo, Albrehtu nasproti so bili ruski dvor, ruska diplomacija in višji vojenski krogi odkriti srčni in so mu naravnost naglašali, da Rusija tudi želi ožje zveze in prijateljstva z Avstrijo, posebno ker se nemore vedeti, kak položaj bode zavzela in kaj bode za sebe še terjala sosedna Nemčija.

Ali ravno tako odločno pak so vsi ruski krogi naglašali: da more Rusija z Avstrijo samo s tem pogojem v prijateljsko ožje zvezo stopiti, ako se ta s svojimi Slovani pomiri. „Naše novinarstvo — rekli so — ima tako velik vpliv na ruski narod, da bi bilo nemogoče v njem za tako Avstrijo simpatije vzbuditi, o kateri se more reči, da Slovane od Nemcov in Magjarov tlačiti pusti.“

Nasledek tega je, da si nadvojvoda Albreht in njegovi pristaši pri dvoru prizadevajo Slovanom prijaznejšo notranjo politiko inauguirati. Albrehtovemu vplivu je treba pripisovati cesarjevo potovanje na Češko,

ki je bilo pripravljalni čin nove politike, katera ima priti.

Ker so v višjih krogih tega mnenja, da se sedanje v vse žile državnega organizma zašlo nemško ustavoverstvo, katerega velik del je prusijanstva nalezen, ne da z enim samim potresom odpraviti, kakor je hotel Belkredi z zistiranjem ustave, ali Hohenwart s Clam-Martiničevimi fundamentalnimi članki, — iščelo nov način, po katerem bi se prišlo v drug, Avstriji in njenemu obstanku, ugodnejši tir. Kako ga bodo našli, to bude bližnja prihodnjost učila.

Mladočehi in državni zbor.

„Národní Listy“, glavni organ Mladočehov, prinašajo članek, kateri se dr. Sladkovskemu pripisuje, in v katerem izrekajo, da ne pojdejo v državni zbor. Oni odvračajo od sebe vsako sumničenje, kakor da bi vstopili v državni zbor, in odgovarjajo tako Staročehom, kateri so jih pitali z izdajalcji, kakor tudi ustavovercem, ki so v njih upali zavezničkov dobiti! Pravijo namreč: „Deklaracija naša je uže protest proti vstopu v državni zbor, toda nikoli proti vstopu v deželni zbor češki, kateri nikogar več ne more poslati v državni zbor. Denes bi stranka naša ne šla po nobene ceni v državni zbor, pač pa bi šli oni staročehski politikarji, ki nas na vse mogoče načine ubijajo, — ako bi se ne bali, da bodo peto kolo pri vozlu, vsaj tako uže njih politika nij več češka, nego politika glasovite avstrijske pravnarske stranke. — Toda pustimo vse take misli, preosodne za nas od l. 1848, do

nejasnega l. 1861, ter se ne dajmo prevariti. A vpraša naj se le vsak probujeni Čeh, kake nasledke bi imel vstop v cisaljstanski državni zbor za naše državno pravo? Ne moremo si misliti Čeha, ki bi ne bil prepričan o škodljivih tacih korakih v „rajhsrat“ za nas. Same fraze, kakor še staročehski organi podajo občinstvu prav zakrito gledé „rajhsrat“, narodu nič ne koristé. K vsem tem staročehskim prospeholovcem se je pridružila še radikalna „Svoboda“ g. Šťastnega, ki je teh mislij, da bi državno pravo češko tudi v državnem zboru ne trpelo škode. Kar mi hočemo, o tem menda češki list „Svoboda“ niti pojma nema. V Pragi je domače stališče, v dunajskem „rajhsratu“ je tuje. „Za mejami avstrijskimi smo tujci, toda v Avstriji je vendar le naša širša domovina“, kot omenjeni list pravi. — Strmeli smo, kaj enacega smo bili navajeni slišati le iz ust bahovskih birokratov in brezdomovinskih policajev, ki niso imeli niti pojma, kaj je to domovina. Da, nemški centralist ne pozna čeških méj, nego samo Cislajtanijo. Naš edini dom na celem širokem svetu je samo ta draga češka domovina, namečena potom in krvjo naših očetov, povsod drugje so za nas tuja tla. Ko je leta 1526 narod češki izvolil z drugimi deželami vred skupnega vladarja, tedaj je s pogodbo potrdil popolno neodvisnost od drugih dežel habsburških. Razen naroda samega, se nikdo nij smel vtipkati v češke razmere. Edino, kar je sklenil deželni zbor češki a potrdil vladar, to je bilo veljavno na Češkem. M sami smo si ustvarili zakone, one spolnovali. To je bilo

Listek.

Tašča.

Ukrajinska povest.

I.

V naši vasi je živila nekdaj vdova Orlova. Bila sem takrat še majhena, zato je se je ne spominjam dobro, a pripovedovali so mi o njej pokojna moja mati, bog jim daj večni mir! Mati so bili z Orlovo sosedka. Pleše mi ta Orlova pred očmi, kot v megli; visoka, in črnih obrvi.

Moža so jej uže davno pokopali, sina pa dušmani ubili na Turškem in manjši je bil pri materi, ter je gospodaril. Bil je to krasen junak, vesel in delaven. Spoštoval je mater, ki ga je varovala kot zénico v očesu.

Ko je Orlova námeravala oženiti svojega Vasilija, počne mu iskati neveste. Sejni devojke na ulici, naj se igrajo na hribčku, takoj je tuk Orlova, posluša in opazuje.

„Ne jemlji bogate, sin“, pravi mu, „mi sami nij smo premožni; toda poišči si pokorno in potrpljivo ženo“.

„Res je mati“, odgovori jej, „poiščite mi ženo, kakoršne mi je treba in jaz se oženim“.

Ko je mati iskala, je on sam našel nevesto. Vozil se je v Višnjevec na trg, ter se navadiš tja hoditi vsak večer. Mati si je takoj mislila, kaj se godii Vasilij hodi k Hani Kraljevej v vas.

„Sin, sin“, pravi mu, „ne jemlji te bogataške, ona se bode črez mero šopirila. Ona je kot njen oče, besedica jej bode uže preveč, prevzetna bo; pusti jo“.

Toda Vasilij se uklanja materi, ter prosi za dovoljenje.

Kaj je početi; poslali so snubače, pravili svatbo, ter mlado Hanu priveli kot snaho k tašči.

In kakšno doto je imela! Peljali so njeni balo na devetih vozéh; k vsakemu vozu so bili vpreženi širje sivi voli. Svilnate trakove, pasove ko ogenj, kožuhe s svilo

obšite in kako je bila pa še le mlada napravljena! Obleko ima tenko in lehko kot perje, pod pas jej visé rudeče korale. Vsi so se zagledali v njo. Kot vrtna rožica v polnem cvetju je ona!

Stara Orlova nesoča nevesti naproti bleba in soli, jej je neprijazno gledala v oči.

II.

Minolo je leto. V začetku je mlada Orlová često hodila na ulico. Ko je sprengovorila in se zasmijala, bilo je celo starcem veseljše pri srcu; toda za nekaj časa jo nibe nij več videl: sedeli so vsi doma v hiši. V eni sta prebivala mlada, v drugi mati.

Jeli kdo staro Orlovo vprašal: „Kje so vaša deca? Krasno nevesto imate v hiši!“ „Da, res je, hči po očetu“, odgovori ona, toda včasi ne zine niti besedice, kot bi ne čula.

Enkrat so moja mati po svoji hiši pospravljali, kar vidijo Hanu iti iz hiše. Mati vidé, da je zelo žalostna, sedejo poleg nje, ter pravijo:

in je še naše pravo, ki do denašnjega dneva v srcu milijonov Čehov, navdušuje k boji — proti cislajtanizmu. Z eno besedo, ako bi mi šli v „rajsrat“, onega dné nehamo biti državnopravna opozicija. Narodnost svojo moremo braniti, sklicavati se na prijedne pravice, ali o državi češki govoriti ne smemo več.“

To so pač ponosne besede v tem specifično češkem programu, ki se pa na nas druge avstrijske Slovane nič ne ozira; — ali pitanje je, da li ima češki narod dan denes tudi ono velikansko moč, da bode po tem potu češko „državo“ ustvaril?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. oktobra.

Državni zbor te dni nij imel seje. Sestavljeni so se pa kandidati v centralno komisijo za uravnanje gruntnega davka. Ta komisija se voli po deželah, ne iz cele zbornice. Zavoljo tega so dvojne težave. Prvič se velike dežele boje, da bodo od malih majorizirane (kakor poroča „N. fr. Pr.“), drugič pak manjka kandidatov, ker se poslanci boje velike odgovornosti, katere ima centralna komisija.

Ceški „Narodni Listy“ so zračunili, da je mladočeška stranka od januarja napredovala v kmetskih okrajih za 530 glasov, v mestih pak za 1289 glasov.

Vnanje države.

Iz **Carigrada** se brzojavlja, da je vendar turška vlada hitro postavila preiskovalno komisijo v Podgorici zarad ubitih Črnogorcev. Več ljudij je baje zaprla, — a je tudi na meji vojsko pomnožila, kar je zopet sumljivo.

Arim je bil predvčeranjem iz zapora izpuščen, kakor oficijozni berlinski telegram pravi, zato, ker je prva preiskava končana in se „resnica ne more več prikriti“. Kavcije je moral baje dati 100.000 tolarjev. Pravijo, da je Arim v ječi osivel.

V **Würzburgu** se vrši pravda proti strelecu na Bismarcka, Kulmanu. Dokazalo se je, da je Kulman pri sreduji pameti. Njegov zagovornik bode plediral za nekriv, ker je blazen.

Nemški cesar je v Berolini 29. okt. odprl nemški državni zbor s prestolnim govorom, v katerem naznana, da bodo zbornici predložene novi pravosodni zakoni, dalje zakon o črni vojski; dalje pravi, da je zvezni svet izdelal zakonsko osnovo o obligatorič-

nem ženitovanjskem civilnem zakonu. Razmere z drugimi vladami so mirne, in v utrenjem prijateljstvu z vladarji mogočnih držav leži poročvo, da bode mir ostal. Njemu, cesarju je tuja vsaka skušnjava, zedinjeno državno silo drugače, nego za brambo države uporabiti, temuč je baš s to silo nemška vlada v stvari nasproti nepravičnim sumišenjem njene politike molčati in proti zvoljni ali strankarski strasti, iz katerih izvirajo stoprv potem na noge stopiti, kadar bi do dejanih prestopile. (Torej Nemčija se uže izgovarja, kakor volk v basni.)

O ujetji bivšega poveljnika upornikov Indov **Nana Sahib-a** se piše: Scindia je dobil od Nana Sahiba sledeče pismo: „Od dogodkov leta 1857 sem beden, brezmiren klatež. Moja moč je proč. Ti me moreš usmrtiti ali rešiti. Nana in njegov brat Balasta bila kot pobožna berača preoblečena. V palačo rezidenta prišedla, je eden izpoznał, da je Nana, a tajil, da bi bil on kriv umorov v Cawnpore. Scindia je prosil, naj bi se Nanu darovalo življenje. Bil je v železji v Morar poslan, tam pak je zopet začel tajiti in je dejal, da vse, kar je prej reklo, rečeno je bilo v opijumovi piganosti, ter da on nij Nana. Tudi zdavniki niso edini, kar se njegove starosti tiče. Le Scindia trdi, da je ta človek istoveten z Nanom, na kar prisega.

Dopisi.

Iz **Košane** 29. okt. [Izv. dop.] Na 25. due t. m. smo imeli volitev novega župana in izvolili smo enoglasno gospod Leopolda Dekleva skozi in skozi pravega našnjaka in poštenjaka, do katerega ima ljudstvo vse zaupanje, kakor so ga ljudje do sedaj pri vsaki volitvi izkazali, ter njega vselej ali za župana ali za odbornika enoglasno volili. Vendar omenjeni gospod zarad svojih okoliščin in mnoga drugih poslov nij bil voljen županstva prevzeti. Leta 1870 je bil voljen enoglasno za župana. Opravljal je svojo dolžnost eno leto v korist in čast občine, ali zarad svojih opravkov nam se je prezgodaj odpovedal. Upati moramo, da nam bode zdaj dalje časa za občinskega predstojnika ostal. Za odbornike izvolili smo pa sledče gospode: Dominika Pupisa, Jožeta Dovgana, Jurja Dovgana in Janeza Malečkava.

Iz **Lemberga** nad Šmarjem [Izv. dop.] V štev. 39 „Slovenskega gospodarja“ je bil natisnen neki dopis „iz Lemberga“, v kojem dopisnik napada sè šepavimi dokazi

tukajšnjega učitelja in krajnega šolskega nadzornika, rekoč, da je učitelj otrokom žgal, ako pojdejo na Sladko goro h krščanskemu nauku, bodo teperi, in podtikuje krajnemu šolskemu nadzorniku g. Lipavcu, da ta hoče več biti, nego okrajni šolski svet. Kratkovidni dopisnik (kateri nij nikče drugi, nego kaplan Sladkogorski) trdi, da šole v Lembergu treba nij, da naj bi bila rajše na Sladkej gori dvorazredna šola, kajti duhovnik ne more iti tri četrti ure katekizirati. Tedaj misli g. kaplan, da naj bi rajše vsi ubogi otroci iz Lemberga hodili tri četrti ure daleč v šolo, da se premogočnemu duhovniku želje izpolnijo? Ali dopisnik vé, kaj predpisuje §. 1 postave od 20. junija 1872? — Naj si ta paragraf prebere! Učitelj lemberški nij nikdar govoril zoper krščanski nauki, le g. duhovniku se ne zljubi, hoditi v šolo in ker bi se rad iznebil tega posla, je poprijel za pero in pisal „Gospodarju“ ovi članek. Da se na lemberškej šoli nij dolgo časa krščanskega nauka učilo, so bile zopet duhovenske gospodske krive, ker so pustile dotične vloge nerešene.

Zatorej se ne jezite mladi gospod in mirno podučujte otroke v krščanskem nauku, učitelju pa, katerega vsi ljubimo, prepustite njegovo polje.

Iz **Trsta** 29. okt. [Izv. dop.] Večkrat sem uže imel namen, o tukajšnji pošti kaj izpregovoriti. Pretečeno nedeljo sem bil zopet v položaji, videti čudno uljudnost nekaterih uradnikov, kateri, ker ne umejo ni besedice slovenščine pošiljajo ljudi od Poncija do Pilata, da nazadnje slovenski človek ne vé, je li na c. kr. pošti v Trstu ali v norišnici. Drug k drugemu ravna in pri nobenem se ne moreš dogovoriti, ako laščine in nemščine ne razumeš. Tu je publikum zarad uradnikov in ne uradniki zarad publikuma. Ravno po opravkih na glavni pošti pretečeno nedeljo bivši, zapazim neko žensko, ki je uže v drugo mimo mene šla, oziroma se vedno; videl sem jej, da je v neki zadregi. Ko slišim uradnika jej laško reči: „jaz vas ne razumem ni besedice“, povprašam žensko, kaj bi rada, ona mi potem milo toži, da je prišla zarad nekega pisma, da ga sprejme. A kaj mi dolg pot pomaga, ker me nihče ne razume. Še le ko sem jaz urad-

„Kaj ti je, golobica moja? Od česa imas upale oči? Kaj te žalosti?“

— Hana vije roke; z oči se jej uderi solzé, kot biseri. —

„Tašča me nema rada, opravlja me ter me podi iz tega sveta: očita mi, da sem hči po očetu. Dragi moj tata, ko bi bil vedel, da se mi bode tako hudo godilo, utopil bi me bil še v plenicah.“

Mati jo povprašujejo, kaj in kako se imajo doma, kako je nastal prepir.

„Ona me uže od prvega pogleda nij imela rada. Pokazila mi je najkrasnejše moje svilnate trakove. Karkoli v roke vzamem, vse se mi razpade. To dela ona, ona, vém to!“

Nekaj mi je nasipala v skrinjo; zlate čepice so zatemnele, rudeči trakovi in pasi so izgubili prvo barvo. Ona raznosi vse moje imenje. Vedno nadleguje Vasilija: prodaj no, prodaj te voli, kateri so mojega očeta. Toda jaz pravim: „Nečem, čemu prodajati.“ Ubogal me je Vasilij, nij jih gnal na trg. Ona se na mē osopuje: „Ti ne-

poslušna hči! po tebi sem postala sirota: moj Vasilij se me odreka! Počakaj le, počakaj; svoj blagoslov vzamem nazaj!“

„Udaj se Hanička“, pravijo moja mati, kaj je tú druzega početi?“

„Zakaj bi se jej podajala?“ vsklikne Hana. „Nečem! Naj kriči, enkrat uže prestane.“

III.

Neko noč moja mati nijšo mogli zaspiti: slišijo nekaj — pri sosedovih nekdo še govorji. Odpró okno, ter poslušajo.

„Hanička moja, srce moje“, govoril je Vasilij, „zakaj imaš zopet oči objokane?“

„Ne puščaj me samotno, Vasilij: Ne morem si misliti, kako bi preživelala le en dan brez tebe; težko mi je a tesno pri senci!“

„Kaj ti je, ribica moja? da bi te zopet mati . . . ? Predno sem se odpeljal, prosil sem je, naj te pusté v miru.“

„Ona nij izpregovorila z menoj niti besedice, Vasilij; ves božji dan mi nij pogledala v oči. Tesno, ozko mi je bilo v hiši.“

„Kaj pa vendar počne Orlova?“ pravijo drugega dné mati. Zdelo se jej, da je to hubodna ženska.

IV.

Nastala je žetev. Vasiljeva pšenica je dozorela, tako lepa, klas za klasom! Polje naše je bilo zraven njihovega, torej so mati hodili s Hano skupaj na polje. Necega jutra jo čakajo mati, čakajo, potem pa gredó sami. Hana je prišla stoprv po kobilu domov strašno bleda, tresla se je. Mati so se justrašili: kaj se jej je pripetilo!

„Žgé me nekaj pri senci, kakor ogenj“, pravi Hana; „niti na nogah ne morem več stati; pretegnila sem se pri delu na polji.“

„Kaj pa tašča?“ vprašajo mati.

„O, mila moja tetica! denes sem jo videla v naši kamrici. Probudivši se stoji ona ravno proti lunji, cela bleda, prostolasa . . . Jaz vskliknem, ona pa ven iz kamrice.“

„To se ti je samo sanjalo, dete moje.“

„Ne, ne, jaz sem jo dobro videla.“

„Jo je videl tudi Vasilij?“

„Vasilij nij doma prenočeval: on je na

niku po tevtonski povedal njeno željo, mogla se je stvar rešiti.

Vprašam tedaj c. kr. poštno vodstvo, zakaj nij v Tratu, kjer je polovica prebivalcev Slovanov, takih uradnikov, kateri so slovenštine zmožni? Zakaj ima c. kr. pošta toliko slovenštine zmožnih uradnikov, kateri so pa le po takih mestih, da z občinstvom nikdar v dotiku ne pridejo.

Domače stvari.

(Potrjena deželna postava.) Cesar je potrdil postavo deželnega zborna, vsled katere se za deželni normalni šolski fond za leto 1874 naknadno 8 percentna priklada na direktni davek razpiše, od katere je le ljubljansko mesto prosto.

(Preskušnji v državnim računovodstvu) se je podvrglo v Gradci 26. oktobra pet Slovencev iz Kranjskega. Naredili so jo vsi, in sicer z odlikovanjem gg.: ljubljanski mestni uradnik Vojteh Valenta in Vincenc Bizjak, uradnik pri deželnem odboru. Z dobrim uspehom gg.: Frice Drčnik, Janez Lovšin in Anton Mrak, vstrije pri deželnem odboru. Predsednik izpravne komisije g. Lichtenegel je izprashen gospodom čestital k izvrstnemu uspehu. —

(Slovensko gledališče.) Naprošeni smo še enkrat opomniti, da se bodo gledališki listi za slovenske predstave na dom donašali le tistim p. n. gg. obiskovalcem slovenskega gledališča, ki se abonirajo nanje. Abonnement znaša za vso saisono 30 kr. in se sprejema tudi v dramatični pisarni.

(Soareja) z vojaško godbo je danes zvečer v tukajšnji gostilnici v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Vstop prost.

(Iz Litije) se nam piše: V predvčerajšnjem „Sl. Narodu“ in v „Laib. Ztg.“ sem čital imena zavoljo stavlenja koz od deželne vlade odlikovanih zdravnikov, ki so si na Kranjskem zasluge pridobili l. 1872. Dovolite mi konstatirati, da je slavna c. kr. deželna vlada gotovo z neizrečeno veliko točnostjo javno pohvalila one gg. zdravnike, ki so se res za stavlenje koz na Kranj-

potu. Še on mi uže več ne verjame. Denes še snopiča ne nažanjem, nemam moči dvigniti roke. Počakam Vasiliha; rekel mi je, da se vrne zvečer; pojdem z njim domov.

V.

Mati so šli žet. Mračilo se je uže. Ogledujejo se okrog, toda Hane ne vidijo. „Vsaj še nij šla domov?“. Povprašujejo druge ženjice; nijedna ne ve, kam je odšla. Kriče, kličejo . . . nikdo se ne oglasi. Šli so na mesto, kjer je žela ona, — tudi tam je nij. To je čudno! Začeli so iskati mej snopi — ter jo našli tū mrтvo. Leži kot bi spala, lepa in čvrsta, kot cvetka; v laseh ima snopk pšenice; rok je sklenila navskriž. Gospod je dal, jasni, tiki večer; ona leži kot živa v pšenici; klasje se je nagnilo črez njo, njegova vonjava se kakor žrtev dviguje proti nebesom.

Bežali so po Vasilija. On nij bil daleč; kosil je. Pridejo k njemu — veselo gré proti njej . . . Zapazivši neživo, mrтvo, popade koso, in rěsk v sé! . . . Vsi so ostrmeli.

Padel je poleg nje v pšenico.

skem zaslужne storili, ker je odlikovala tudi sicer vse česti vrednega našega g. dr. Eržena v Litiji, katerega l. 1872 niti pri nas v Litiji, da niti na Kranjskem še nij bilo, nego si je daleč nekje na Moravskem zasluge pridobival. Kako da g. Stöckl g. Vidmanu take reči v podpis daje?

(Iz Kamnika) nam je došlo od drugega našega dopisnika obširnej poročilo o veselici v nedeljo 25. t. m., iz katerega pa, ker smo uže govorili o tej reči posnamemo samo to-le: „Predstavljal se je veselo-igra „Ona me ljubi“, na občno zadovoljnost v precejšnjem številu zbranega občinstva, posebno se je odlikovala g. Medvedova (gospa Merlinška) s svojim naravnem neprisiljenim igranjem. Jako dobro ste igrali tudi gg. Prohinarjeva in Ledererjeva in g. Slabajna. Zahvaljujemo se vsem posebno gospej Medvedovi, katera je, se ne meni za govorico tachih ljudij, ki so igranje kot neumnost očitali in jo odvračevati skušali, vendar igrala in se tako domoljubno skazala.

(Požari.) Pogorel je 15. t. m. kozolec Fr. Kobijev v Bregu, v ljublj. okolici. Škode 380 gld. — Dalje 18. t. m. kozolec A. Sojarjev v Pléševici v ljublj. okolici; škode 200 gld. — 24. t. m. pak je v Žeravnici pri Logatec tri hiše in več poslopij zgorelo. Škode je čez 3000 gld. — Oba zadnja požara sta nastala iz neprevidnosti, ker so se namreč otroci igrali z žveplenkami.

(Dobrodušen hišni posestnik.) Na starem trgu v Ljubljani je izvršil hišni posestnik g. H. čin, kakoršen se v Ljubljani malokdej zgodi. V njegovej hiši je stanoval skozi 31 let malar O., oče dveh nedoraslih otrok, katerih je eden na enem očesu slep, drugega pa božast meče. Plačeval je imenovani malar skozi 31 let najemočno zmirom redno, akoravno nij imel mnogo zasluka, posebno zadnji čas, ko je dva meseca v bolnišnici bolan ležal. Dasiravno mu je blagodušni gosp. H. uže mej bolezni stanovanje oddal in njegovo hišno opravo v njegovej ne-navzočnosti pod streho prenesel, vendar mu je tudi tam, kjer mu nij bila nič na poti, nij stati pustil, ampak znesel je vso na ulico; ker ubogi malar nij mogel takoj stanovanja dobiti, je posredoval mestni magistrat, in re-

VI.
Napotijo se k stari Orlovi. Mojo mater sreča uprav mej durmi, kakor bi jo nalašč čakala. Mati jej pravijo: „Vaša snaha je umrla“.

Starca zaškripne z zobmi, ter si podpre z rokami bok.

„Kaj moremo? Tako jej je bilo prisreno!“ odgovori materi; nij zaplakala, nego le bleda tū stoji, kot platno.

Mati so bili prestrašeni, a nijso vedeli, kako jej to o sinu povedo. —

Tū ju prineso oba.

„Pogledite, nesó oba!“ pravijo mati.

Starca zavpije: „Kako, kaj oba?“

„Mati, da, tudi vaš Vasilij več ne živi“. Strašno se je ustrašila, kako je bežala! Čuda, da mrtvega nij ljudem iztrgala iz rok. Popade ga za glavo in kriči nad njim. Strašna je bila takrat videti: brez rute, sivi lasje so je opletali preko ramena, vsa razdrapana, krvava, hodi in teka okolo sina, ter vedno kriči, kakor da bi bila zblaznela.

Položili so oba na mizo, ter je ovenčali. Nekateri so šli domov, nekateri so ostali na noč.

vežu imenje tako dolgo, da stanovanje dobi, spravil. Res, prav ljubeznjiv gospod ta hišni gospodar H. — o —

Razne vesti.

* (V Avstriji se mu več ne do pada.) Zuano je, da je bilo o svojem času sodniško preiskovanje z gospodarskim svetom pri železnici Karl Ludvika v Galiciji. Mejčlani onega sveta je bil tudi znanidr. Giskra. Kakor berolinske novine sedaj poročajo, namerava dr. Giskra se preseliti za vselej — v Berolin.

Vabilo.

Ljubljanske višje gimnazije dijaki bodo napravili pri odkritji spominka, svojega lani 30. maja umrlega kolege Fr. Ser. Cimpermana 1. novembra zjutraj ob 10. uri, ali, ko bi utegnilo postati neugodno vreme, 2. novembra ob baš isti uri, pri sv. Krištofu svečanost z govorom in petjem. Uljudno se tedaj vabijo vsi njegovi p. t. čestilci in domorodci sploh, da se v prav obilnem številu udeležijo te svečanosti. O d b o r.

Vabilo

k udeležbi velicega, od države garantiranega hamburskega denarnega izloževanja.

Premija 250.000 R. M., in glavni dobitki R. M. po 125.000, 90.000, 60.000, 50.000, 40.000, 36.000, 30.000, 24.000, 20.000, 18.000, 15.000, 12.000, 203krat po 2400, 412krat po 1200 itd. do skupnega zneska:

7 milijonov 935.120 R. M. se v 7 izlosovanjih razdeli mej interesente. Od 1. razreda počenši je

vsaki 3 teden izzrebanje dobitkov. Izrebujejo se samo dobitki. V 1. razredu vloga iznaja za 1 četrt orig. losa $\frac{1}{2}$ tol. ali — gld. 88 kr. B. N. 1 pol " " 1 " " 1 " 75 1 cel " " 2 " " 3 " 50 " "

Nij "ga enacega podvzetja, ki bi glede solidnosti in natančnega izplačanja večje varnosti podajalo, nego je to, torej priporočam to udeležbo vsacemu, ki hoče poskusiti prav po ceni in solidno svojo srečo.

Vsa naročila z rimessami vred se vestno izvršujejo; uradnikom in solidnim občanom se na posebno zahtevanje pošlje nekoliko losov in razkazil v pregled.

Toraj naj se vsakdo blagovoli oglasiti naravnost pri

M. Steindecker,
Bank- und Wechsel-Geschäft
Hamburg
Dammthorstrasse 36.

Gledajo . . . stare Orlove nij tū, kakor da bi se bila v zemljo udrla. Drugi dan še le so jo našli za plotom — tudi mrтvo. Leži cela bela, kot bezeg.

Mlada dva so položili v en grob, starko malo dalje. Hiša njih je opuščena, razvalila se je: nihče jo nij hotel kupiti. Pravijo, da vsak večer, ko se prikaže bledi mesec, mlada Orlova hodi tam po dvorišči; do polnoči je obrnena proti mesecu, bele rokē si vloži navskriž, tū čaka taščo, ter jej vedno očita: „Ti si me mlado spravila iz tega sveta, — starca Orlova“. —

Srebrna vodica se preteka po zelenem mahovji. Ovlažuje polje i cvet, da bi čvrsteje rastel. Cvetlice diše, drevje šumi veličastno in ptičice pevajo ljubljene pesni. Solnčice, če le na en trenotek pogleda skozi vrhovje visocih dreves, vsak dan poljubi grob Vasilija in Haničke. Bledi mesec posrebreli razvaline opuščene hišice, s svojimi žarki; zvezde se milkujejo z visokimi smrekami, katere na pokopališči stojé, kot častna straža pri grobu prave zakonske ljubezni.

Iz češčine poslovenil A. Sušnik.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni
Revalescière du Barry
v Londonu.

28 let uže je nij bolezni, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraščenih i otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduhu, bolečine v ledvica, jetiko, kašlj, neprejavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenčno krv v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otočnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojene in je bolje, nego dojničino mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneke, pravega profesorja medicine na vsečilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,
Bon, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nigradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnu, pri prisadljivem a bolehnem draženji v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprečenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenji v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnoga učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnosti pri kazni, trebušni bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledē vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušna tajnega sanitetnega svetovalec gosp.

Dr. Angelstein.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavlja izrekam gledē Revalescière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je užebolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsed rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

št. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vsečilišču v Mariboru (Nemčija), piše v "Berliner Klinische Woehenschrift" od 8. aprila 1872 to le: "Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila niso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenju.

St. 5.877. Flor. Költerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanji v prsh.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznejni prsti bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprejavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4krat tečneja, nego meso, ter se pri odaščenih in otrocih prihrani 50krat več na cent, gledē hrane.

V plehastih puščicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 runt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funton 10 gold., 12 funton 20 gold., 24 funton 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v puščicah à 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolaté v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 60 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradej bratje Oberanzmeir, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovec P. Birnbacher, v Loundi Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja du najščihi na vse kraje po poštih nakaznicah ali povzetjih.

Dunajska borza 30. oktobra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69	gld.	75	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	"	80	"
1860 drž. posojilo	108	"	25	"
Akcije narodne banke	974	"	—	"
Kreditne akcije	230	"	—	"

London	109	:	85	:
Napol.	8	:	84	:
C. k. cekini	—	:	—	:
Srebro	104	:	50	:

Zobni zdravnik

Dr. Tanzer,

docent zdravništva za zobé na c. k. univerzi
v Gradcu, (306—3)

stanuje tu v Ljubljani, pri "Slonu" št. sobe 51
in 52, II. nadstropje, in ordinira vsaki den v zoboslovji in zobni tehniki od 8. zjutraj do 5. ure zvečer.

Ostane tu samo še 8 dni.

Njegova c. k. potrjena Antiseptikon-zobna voda
in Pulcherin-zobna pasta, dalje zobični prašek so na
prodaj tu in pri g. Biršicu in Ed. Mahru.

Prodaja

hiše in gospodarstva.

Prekrasno Taborško posestvo na Visokem (Weisach), poleg Kranja, je takoj naprodaj zaradi važnih rodovinskih pomir. Posestvo je na cesti od Kranja proti Kokri in Koroškem, ter je sposobno za vsako podvzetje. Pri hiši je kegljišče, vrt za zelenjavo in sadno drevje, poleg tega lepo zemljišče ob Kokri, ki je ugodno in pripravno za kakov pivovar ali pa mehanični mlni itd., sploh priproračam to posestvo kot plodonosno za vsako podvzetje.

Kupeci naj blagovolijo do konca novembra posestvo ogledati.

Zivina se pa 2. novembra proda na tržnjem semnji v Kranji po javnej dražbi.

Natančneje se poizve o posestvu in kupu pri lastniku Jan. Pavliču, domače Tabor na Visokem h. št. 7. (301—6)

Okrožnica.

Dovoljujemo si naslednje opozornjevati na naš prav po ceni jesenski cenik, ter se bodo vedno, kot dosedaj trudili v vsacem ogledu s solidnim in potestnim blagom našim odjemnikom ustrezzati.

Ker smo v zvezi z največjimi tovornimi na kontinentu, se Vašemu Blagodaji ponuja ugodna prilika, s potrebnim blagom se preskrbeti po tovarniških cenah.

Izdeli in blago naše je najbolje, ki ga razdeljujemo v tri različne vrste cen; prva vrsta obsega 2 sorte, druga vrsta 1 sorto in tretja vrsta cene, je najfinje vrsta robe.

Na posebno zahtevanje Vam pošiljam kompletne cenike in vzorce francoskih in brezplačno. Razpošilja se s poštnim povzetjem.

S posebnim spoštovanjem

**Dunajska tisko-tovarniška zalog katuna,
Stadt, Ruprechtsplatz Nr. 3.**

(291—2)

Cenik.

Tiskana roba.

Lastni izdelki, percalin roba za srajce, vatel po 20, 23 in 25 kr.

Kosmonoški izdelek, percalin roba, vatel po 25, 30 in 35 kr.

Mebelj-percal in mebelj-kreton, vatel po 30, 35 in 40 kr.

Kosmonoško usnje za damsko, in otroško obleko, vatel po 40, 42 in 45 kr.

Svitli kosmonoški in francoski brillantin, vatel po 30, 35 in 40 kr.

Gladka bela pavolnata roba.

Šifon in širting za srajce, vatel po 20, 25 in 30 kr.

Beli brillantin in atlasgrad, vatel po 25, 30 in 35 kr.

% franc. piketa vseh barv, vatel po 45, 50 in 60 kr.

% rumenega nankinga, vatel po 20, 25 in 30 kr.

% šamoi in belega ninkinga, vatel po 30, 35 in 40 kr.

Roba za rutice.

1 tucat otroških batist-robecv, z barvenim okrajem á 80, 90 kr., 1 gld.

1 tucat damskih batist-robecv, obrobjeni z barvenimi okrajci á 1 gld. 1.20, in 1.40 kr.

1 tucat damskih žakonet-robecv á 1.60, 2.50 in 3 gld.

1 tucat robecv za gospode, obrobjeni z barvenimi okrajci á 2.50, 3 in 3.50 kr.

1 tucat belih robecv rumburškega platna á 2, 3 in 4 gld.

1 tucat belih robecv irškega platna á 5, 6 in 7 gld.

1 tucat belih robecv batistnih ali belaških á 8, 9 in 10 gld.

1 tucat belaških platnenih robecv, z barvenimi okrajci á 5, 6 in 7 gld.

1 tucat foulard-ali katun-robecv, za na glavo, lastni izdelek á 2, 2.50 in 3 gld.

1 tucat foulard-ali katun-robecv, za na glavo, kosmonoški izdelek á 3, 3.50 in 4 gld.

1 tucat barvanih žepnih robecv á 2, 2.50 in 3 gld.

1 svilnata - foulard - žepna - rutica za gospode z barvanimi okrajci, najnovejše á 80 kr., 1.20 in 1.50 kr.

Črni in gladko-barveni demilüster, vatel po 70, 80 in 90 kr.

Črni in gladko-barveni svilnati-lüster, vatel po 1, gld., 1.20 in 1.50 kr.

Črni aksamit, vatel po 80 kr., 1 gld. in 1.20 kr.

Črni aksamit za silk-obleke, vatel po 1.60, 1.80 kr. in 2 gld.

Barveni progast aksamit za obleke, najnovejše, za damsko in otroško obleko, vatel po 1.50 kr.

Barchant-roba.

1 kos 30 vatlov bel, moder, meliran ali barvan barchant % á 6, 7 in 8 gld.

Pri naročilih naj se blagovoliji udati, če se zahteva 2., 1, ali najfinje vrste roba. — Ako je odjema in nakupovanje veliko se povoljuje znižana cena. — Adreso prosimo natajko zapomniti: Samo Ruprechtsplatz Nr. 3, rückwärts der Ruprechtskirche, vis-à-vis dem Eingang der Sacristei.

Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Maks Armič.

Lastnina in vse, Narodne nakaznice.